

Forfatter: Rosenørn, Ingeborg Christiane

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1858-05-27)

Citation: Rosenørn, Ingeborg Christiane: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1858-05-27)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 105. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000062.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorgenfrid. 27de Mai 1858.

Kjære Conferentsraad Ingemann!

Det er kun faa Timers Kjørsel herfra til Deres idylliske Hjem, og dog kan jeg ikke overkomme disse faa Timers Bevægelse og Uro. Hvor langt hellere bragte jeg Dem ikke imorgen Personlig mine bedste Ønsker i Anledning af Deres nye Årsskifte, der nu bringer Dem ind i det 70de Aar. Jeg frafalder ingenlunde min gamle Paastand, at Årenes voxende Tal ikke forringe vort indre Menneskes Værd, hvor man, ledsaget af Guds Aands Bistand, har stræbt at bygge derpaa; åndig talt kan jeg altsaa lykønske Dem kjære høitelskede Ven, til hvert Aar De lægger til Deres Alder. En anden Sag er det med Legemskraften — at den aftager føler Ingen mere end jeg. Men faa skal det jo være: vor Herre siger, Sædekornet nedlægges i Jorden og henvisner, at det nye Liv frodigere kan udvikle sig. Gud være lovet for denne glædelige Udsigt — opad, ikke nedad! Jeg ynder ikke den nye Lære, fom Blædel nu stræber at fremdrage af de gamle Skrifters, efter hans Mening, rette Forstaaelse.

Vor Herre Christus gik ned i Underverdenen, at frelse der de bundne Sjæle det troer jeg, og det er en herlig Tanke. Men ligesaa vist troer jeg, at hvem Frelseren alt her over Jorden, har føgt at drage til sig, den tør haabe, efter hans eget velsignede Løfte, at være blandt dem, fom han vil drage til sig didop i Lysets og Herlighedens forklarede Egne; hvor Alt er Fred og Glæde og Kjærlighed!

Didhen stræbe vore Tanker, saa ændfer man ikke Legemets Aftagelse. Til faadanne Tanker lede ogsaa Deres sidste skjønne Digte, som min Datter og jeg hørte med faa megen Glæde. Ikke fandt, De lader dem dogs. 106komme i Trykken — og snart? — ellers kunde det jo være at jeg ikke fik dem at see. — Aldeles vil jeg ikke opgive Haabet, at jeg maaskee endnu i Sommerens Løb, kunde høre Dem Selv forelæse i Sorø, hvad Selskabeligheds Adspredelserne i Kjøbenhavn ikke vilde tillade mig at maatte høre til Enden. — Det glæder mig at De bestjeftiger Deres Tanker med en ny Digtning — og den vil ikke lede os ned i Underverdenen? Hvor er dog Jordens ydre Dække skjønt i dette Øieblik — Foraaret har altid et nyt Tryllerie for Øiet — og hos Dem har det vel ogsaa saa sor Øret. Her have vi desværre ingen Nattergale. Nu vil jeg ret ønske at Luften imorgen vil afkaste den sidste Rest af Vinterherredømmet, saa De og Deres kjære Lucie med Glæde kan bevæge Dem i den blomsterrige Have, uden Frygt for Hoste, Tandpine og alle disse legemlige Plager, der uvilkaarligen neddrage Sindet, naar det helst ønskede at hæve sig ret frit.

Gud skjænke Dem Begge Helbred og Glæde i det nye Aar. Saa øuster med mig min Datter, der anbefaler sig med mig til Deres venlige Ihukommelse, altid henlevende i taknemlig Hengivenhed

Deres trofaste Veninde
Christiane v. Rosenørn.